

have bestæftiget sig med den nye Straffelov, antager jeg, at Sagen væsentlig vil afhænge af deres Mening i saa Henseende. — Derimod kan det vel ikke nægtes, at § 20, saaledes som den staaer her, er saaledes affattet, at det forekommer Udvalget, at en Omredaction af den er nødvendig. Det vil nemlig sees, at den indeholder 2 forskjellige Ting, som have en forskjellig Beskaffenhed og som gribe temmelig forskjellige Ind i hinanden. Hvad der bør siges for at fyldestgjøre Forbringerne til Lovudkastet, er nemlig to Ting, for det Første, at Skipperen ligeoverfor Mandstabet er en hellig, fredlyst Person, både i Udførelsen af sine Forretninger og udenfor dem, hvad enten han er ombord eller han er iland. Altsaa, at bruge Overlast, Vold eller Trusler om Vold fra Mandstabets Side, bør altid betragtes som en Forbrydelse, uden at man dog behøver at fastsætte Straffen anderledes end til Bøder eller Fængsel. Man maa nemlig vel erindre, at alle disse Bestemmelser, hvormed vi her have at gjøre, ikke skulle udføres af Skipperen, men af Domstolene, efterat Skipperen har meddeelt disse de nødvendige Oplysninger. Det Andet er, at det Samme maa gjælde ligeoverfor de andre Befalende, naar Skipperen ikke selv fører Commandoen; naar saaledes Styrmanden, for at blive ved et Exempel, som jeg før brugte, er Commanderende for en Barkasse, som sendes i Land, gjælder Bestemmelsen ligeoverfor ham, saalænge han har denne Commando. Tager man de foreslaaede Straffebestemmelser, saa vil man i dem finde disse 2 Tilfælde, idet der fastsættes Straf for Vold eller Overlast, deels mod Skipperen, ubetinget, deels mod Skipperen eller andre Commanderende, naar de ere i Forretning, og dermed er udtømt, hvad der bør siges. — Den nye § 22 er, som man ved Sammenligning vil see, en ligefrem Omredaction, og Udvalget har frympet sig lidt ved denne Omredaction. Jeg troer, at naar man vil læse den oprindelige § 22, vil man finde, at saaledes som den var, var Sprøget noget indviklet, og at Hensigten kunde udtrykkes noget kortere. Jeg skal dog tillade mig ved bort eget Forslag, at gjøre en Bemærkning, som senere er falden mig ind; der staaer nemlig: Gjør nogen af Mandstabet sig om bord skyldig i

en Forbrydelse, skal Skipperen optage et foreløbigt Forhør o. s. v. Jeg troer at burde foranledige, at Udvalget tager under Overveielse, om det ikke er rigtigt, at der istedetfor „ombord“ siges „underveis“; thi, naar noget Saadant foregaaer ombord i Skibet, medens det ligger i en dansk Havn, skal Skipperen ikke holde Forhør. Ved „ombord“ maa forståes: efterat Skibet har forladt Steder, hvor der er danske Ørigheder eller danske Domstole; hvad enten det er tilføes eller i en fremmed Havn; at Forbrydelsen begaaes, dog at Skipperen, naar det er i en fremmed Havn, kun har dermed at gjøre, forsaavidt den vedrører det Forhold, hvori de Paagjældende staae til Skipperen. — For at forebygge Misforstaelse skal jeg kun gjøre den Bemærkning, at det, der væsentlig for mig vil være det Afgjørende ved flere af de anførte Punkter, vil være, hvad den erede Minister i saa Henseende vil udtale.

Indenrigsministeren: Jeg troer, det vil være noget betænkeligt at udelade Definitionen af Mytteri i § 19, og jeg skalde derfor ansee det for rigtigt at beholde den. — Med Hensyn til § 20 skal jeg tillade mig at bemærke, at den Tanke, der er udtrykt i Endringsforslaget, vistnok er fuldkommen rigtig, nemlig at Vold og Overlast mod Skipperen i Almindelighed skal straffes haardere end Vold under andre Forhold, og at Straffen fremdeles styrkes, naar Angrebet stæer i Anledning af Skipperens Dont eller under hans Forretningers Udførelse. Men jeg troer ikke, at det er rigtigt, at Udvalget har udeladt, hvad der er tilføjet i Lovudkastet: „forsaavidt Forbrydelsen ikke efter sin Beskaffenhed medfører højere Straf“. Det troer jeg, der burde tilføies. Dertil skal jeg endnu bemærke, at der ved den Redaction, som Udvalget har foreslaaet, er udsalbet et Tilfælde, som ogsaa er medtaget i Lovforslaget, det nemlig, „naar Nogen af Mandstabet lægger Skipperen eller den paa hans Vegne Befalende Hindringer i Veien for Udførelsen af hans Dont“. Derved har man nærmest tænkt paa den saakaldte passive Modstand, og derfor indeholdes ingen Straffebestemmelse i Endringsforslaget. Med Hensyn til § 22 havde jeg netop hørt i Sinde at henlede Udvalgets Op-